

Český zápas

Týdeník Církve československé husitské

Ročník: 92

Číslo: 23

3. června 2012

Cena: 8 Kč

DEJVICKÁ NÁBOŽENSKÁ OBEC USPOŘÁDALA SEMINÁŘ "JAK DÁL V CÍRKVI?"

Prátelské, neformální, otevřené: tak by se dalo charakterizovat setkání s názvem Jak dál v církvi, které proběhlo 18. května v Komenského sále v budově naší církve ve Wuchterlově ulici. Ti, kdo přišli, nepochybně ukázali, že jim osud církve není lhostejný – jak stálo na pozvánce na tuto akci – ale také, že již mají své představy a návrhy, jakým směrem se ubírat, jak pečovat o Boží dílo ve světě: především cestou modlitby. V duchu této myšlenky se nesla celá dopolední část semináře, kterou zahájila pobožnost Daniela Majera s kázáním na biblický text z knihy Exodus, 17. kapitoly. Verše popisují střetnutí Mojžíše s Amálekem, které nebylo jen bojem Izraelitů, ale Hospodina samotného. Mojžíšova paže s holí, výraz předávání moci od Hospodina, se změnila v gesto modlitebníka. Takový postoj je třeba zaujmout i dnes, v církvi. Jak lze ale vlastně chápat modlitbu? Jak se modlit? Spontánní diskuse, která se na toto téma rozvinula, naznačila, že modlitbu nelze svázat do jediné definice, její limity jsou značně široké, obsah těžko uchopitelný. Zazněla i vzpomínka na bratra Mikuleckého a jeho modlitby, z nichž můžeme nyní čerpat i díky knize Martina Jindry. Nešlo však jen o „teorii“, naše rozhovory byly proloženy chvílemi ztišení, kdy meditoval každý sám v duchu. Na téma modlitby pohovořila i sestra Jana Wienerová. Uvedla, že skrze modlitbu se před Bohem očitáme ve správných souřadnicích, v modlitbě nalézáme nová východiska ze životních situací, směry našeho dalšího konání i odhodlání k tomu, s čím se musíme v příštím čase „utkat“. Tato východiska se v předkládání Bohu proměňují a pod vlivem jeho vůle dostávají jiný rozměr, dimenzi a dokonce i jiný směr. „Modlitba není křeč, kterou něco musíme splňovat nebo

kteou podkládáme svými bohubírnými závazky, do modlitby se nedá všechno vtěsnat, modlitba není ani náš obchod s Bohem, kde si něco uložíme a on nám to musí splnit...“ Jde o pravdivé vyznání: „Někdy je to úzkost, nářek, bezradnost, někdy zlost a někdy strach... jindy je to radost a láska... Když čtete žalmy, můžeme postřehnout, jak se začátek a konec modlitby od sebe radikálně liší. Je to proto, že během modlitby dochází k projasnění, pochopení, zlomu a nabytí důvěry, ke změně postoje.“

O své zkušenosti z francouzské komunity v Taizé promluvila Kristýna Mlýnková a posléze její bratr Benjamin. K modlitbě se tam schází tisíce lidí z celého světa: mladí lidé se setkávají třikrát denně v chrámu smíření, jejich modlitba je prostá. Skládá se ze zpěvu jednoduchých písní, někdy veršů a také z ticha (7-10 minut), kdy se člověk může ponořit do hloubky svého srdce a duše.

Byly formulovány i dva výstupy z prvního, dopoledního bloku: duchovní by při přípravě tužeb před kázáním měli přidat prosbu o duchovní oživení církve. Stejný apel se týká všech členů církve, i těch, kdo se pro svůj momentální stav nemohou zúčastnit jejího aktivního života.

V druhém, odpoledním bloku, na němž se objevili i bratr patriarcha Tomáš Butta a pražský biskup David Tonzar, zazněla velmi výstižná charakteristika stavu naší společnosti a církve; hovořila o něm sestra biskupka Jana Šilerová: „Pseudorealita, pseudovzdělanost, pseudohumanismus, pseudotolerance, pseudonáboženství, mediální svět.“ „Náhrazkovitost všeho, radosti i bolesti.“ „Banalizace utrpení.“ „Ztráta spirituálního zakotvení člověka v křesťanství, která souvisí s globálním otevřením

Dokončení na str. 3

SETKÁNÍ NAŠÍ MLÁDEŽE V TRUTNOVĚ

O víkendu 11. - 13. května se uskutečnilo další, v pořadí už čtvrté, setkání mládeže v Trutnově. Prvním bodem programu byla od 18 hodin přednáška docenta Klímy na téma setkání – TERORISMUS. V přednášce pan docent probral terorismus od základní definice, přes historii až po současnou teroristickou aktivitu (Afghánistán, Breivik...), ale časové omezení pro přednášku bylo necelé dvě hodiny a tudíž se takto obsáhle téma nedalo probrat do podrobností. Další na seznamu aktivit byla večeře, která se skládala z několika druhů koláčů, pizzy a chlebů s pomazán-

kou. To vše pro nás připravily naše kuchařky, paní Jakubcová a paní Fišerová.

Po večeři jsme si našli místo na spaní a vybalili. Ti šťastnější uložili postele, ostatní se museli spokojit s koberecem, popřípadě propůjčenou karmatkou. Ten večer se ještě konala diskuse, ve které jsme mluvili o tom, proč jsme na setkání přijeli, co nás zaujalo na přednášce a vůbec o terorismu samém. Debata byla o to zajímavější, že jsme měli mezi sebou Pavla Holuba, profesionálního vojáka. Diskusi jsme vedli až do pozdních večerních hodin, dostali jsme se k mnoha tématům a zjistili jsme, že vlastně všechno souvisí se vším. Potom už jsme se jen pomodlili, vyčistili si zuby a šupky do spacáků.

Budíček ráno nebyl přímo stanoven, ale všichni jsme se vzbudili mezi půl devátou a půl desátou, posnídali ze společných zásob a kolem desáté jsme se vyrazili 'dorazit' na fairtradeovou snídani o pár domů dál u evangelické církve. Tato snídaně se skládala z potravin, které byly vyrobeny ze surovin, vypěstovaných drobnými hospodáři, kteří za ně dostali řádně zaplacené. Zkrátka a dobře, bylo to vůči nim fair.

Další naší zastávkou byla ta trutnovská vlaková, odkud jsme vyjeli přímo do míst, kde se měl konat všemi očekávaný paintball. Na základně, jedné hospůdce pod lesem, jsme se rozložili do dvou týmů - OBRÁNCI x ÚTOČNÍCI. Patnáct minut před zahájením hry odešli obránci do lesa ke své 'pevnosti', kde měli vlajku, a také se z jejich řad vylosovalo několik lidí, kterým se zavázaly oči a svázali se.

Byli z nich zajatci. Když útočníci uložili vlajku, role se vyměnily. Když jsme se všichni vrátili na základnu, už tam čekal pozvaný psycholog, který s námi probral průběh hry a naše pocity. Pak nám rozdál papírky s rolemi, jako například mladá vietnamská dívka, houslový virtuos nebo romská matka osmi dětí, a všichni jsme byli uvězněni v teroristickém bunkru a měli jsme půl hodiny na výběr dvou lidí, které jsou teroristi ochotni pustit. Poslední psychologickou hrou byla hra na náčelníka kmene a cestovatele, který porušil přísný zákaz vstupu cizincům na území vesnice. Cestovatel měl za úkol pokládat argumenty tak, aby ho náčelník nenechal popraviti, ale naopak, aby ho ve vesnici nějakou dobu nechal. Tato hra nás zaujala natolik, že jsme málem nestihli vlak zpět do Trutnova. Naštěstí jsme ale popoběhli a na nádraží přišli tak akorát. Po večeři byl na programu film Die Welle. Film byl o projektu na jedné německé škole, který se zvrhl v davové šílenství a fanatismus. Film byl natočen podle skutečné události, jenže ve skutečnosti to bylo včas zastaveno, ale film dovedli scénáristi až do katastrofického konce. I po filmu následovala krátká debata na jeho téma a večerní modlitba.

Druhý den ráno už jsme se jen pomalu rozjížděli zpět do svých domovů. Pro ty, kteří zůstávali ještě na bohoslužbu, tu byla připravena výtečná polévka opět od našich výborných kuchařek. Byla to skvělá akce a pevně doufám, že se bude příští rok konat znovu.

Mariana Staffenová

Příběh vytopeného skladu

Naše víra bývá někdy proměnlivá jako dubnové počasí. Býváme nadšení z Hospodina, ale potom přicházejí také dny, kdy se nám víra ztrácí. Tehdy je dobré si připomenout, co všechno s námi v krizových situacích Bůh učinil. Jak nám pomohl těžkými věcmi projít. Tak jako Izraelité přešli Jordán, on se před nimi rozestoupil, protože měli podle Hospodinových pokynů s sebou truhlu smlouvy.

Na paměť tohoto Božího jednání poručil Jozue vybrat z Jordánu 12 kamenů, které pak postavil v Gilgálu.

I my křesťané si můžeme připomínat, co všechno Pán činil v letech minulých...

Ve svém životě jsem prožil řadu různých zázraků. Chci si je připomenout a svědčit o nich i druhým.

V osmdesátých letech jsem na pět let vedl knihkupectví s prodejem skript Vysoké školy zemědělské v Brně. Bylo blízko mého bytu v Černých Polích. Každým rokem byly nehlášené kontroly, revize s inventarizací fyzického majetku, porovnané s účetním stavem. Podle této revize ředitelství knihy vědělo, jak které knihkupectví hospodaří. Jednoho dne se u mne ve dveřích objevily moje bývalé kolegyně z kontrolního oddělení generálního ředitelství. Neměl jsem žádný strach, hospodařil jsem podle svých možností dobře. Po třech dnech jsme očekávali výsledek.

Ouha! Petře, máš manko, a to veliké! Čtrnáct tisíc. V té době to byly nějaké peníze! V rámci míry trestního sazebníku to bylo na několik měsíců i let v kriminále. Za totality se hospodářská kriminalita trestala víc než jiné činy. Byl jsem zoufalý. Věděl jsem, že jsem si nic pro sebe "neuilil", netušil jsem, kde by to manko mohlo vzniknout. Důvodů mohlo být víc, špatná přejímka zboží, nepořádek v dokladech, drobné krádeže návštěvníků knihkupectví.

Ale ty drobné krádeže nemohly činit takovou částku! Chyba nastala patrně někde v účetnictví. Všichni jsme dlouze hledali jak v dokladech, tak znovu ve fyzickém stavu knih a skript. Nic se nenašlo.

Kolegyně mi daly klíče od prodejny a řekly mi, ať příští den donesu částku v peněžích nebo si seženu "někde" knihy v hodnotě 13 tisíc, ten jeden tisíc byl na odpis... Byly na mne hodné, bývalý a snad znovu budoucí kolega, vyšly mi vstříc.

Co s tím? Rychle jsem zavolaal příteli knihkupci, aby mně na převodku poslal zmíněnou částku, že mu ji do týdne vrátím. Objednal jsem podnikové auto, dovezl zboží a ráno tam revizorky měly fyzicky knihy za třináct tisíc korun. Připsaly je ke skladu, který byl umístěn v areálu školy ale mimo prodejnu, kousek od ní, kde jsem měl téměř neprodejné knihy a věci, u nichž byl malý pohyb. Takže inventura dopadla v té chvíli dobře...

Vrátil jsem kolegovi půjčené knihy. A teď, co s tím? Revize musí být do roka znovu, chybí mně 13 tisíc, to nejsem schopen našetřit, kde to mám sehnat? Byl jsem z toho zděšený, jedna bitva byla vyhrána, ale válka pokračuje! Vzpomněl jsem si na Boží pomoc. Ne že bych se průběžně nemodlil! Ale tehdy jsem křičel v duši k Pánu Ježíši Kristu: "Pane, pomoz!" Napadlo mě napsat si takovou dětskou modlitbu, skoro naivní, ale upřímnou: "Pane Ježíši, co uděláme s těmi třinácti tisíci?" A tuhle modlitbu jsem dal, považte, doma na skříň, aby si ji nikdo nemohl číst, jen Hospodin z nebe... Možná, že by mne považovali za blázna. A už jsem se za to tehdy nemodlil...

Za měsíc na mne někdo odpoledne po práci zvoní. Ve dveřích byli instalatéri Vysoké školy. "Pane vedoucí, ve vašem skladu prasklo topení, voda vyplavila celý sklad, byli jsme se tam podívat, bohužel knihy jsou zničené!" Ani hoši netušili, jakou mám radost! Šel jsem s nimi se tam podívat, ano, sklad a zboží v něm bylo zatopeno a zničeno. Bůh můj nechtěný dluh spláchl.

Ještě přišla komise z ředitelství, celou částku odepsala a já měl pokoj. Takový je Bůh.

Petr Mečkovský

Z kazatelského plánu

1. NEDĚLE PO SVATÉM DUCHU

Hospodine, Pane náš, jak vznešené je tvoje jméno po vsí zemi! Svou velebnost vyvýšil jsi nad nebesa.
ŽALM 8,2

První čtení: Izajáš 6,1–8

Tužby:

2. Za dar víry a poznání jeho věčné svatosti a lásky, modleme se k Hospodinu.
3. Za oddanost a zbožnost v srdcích věřícího lidu, modleme se k Hospodinu.

Modlitba před čtením ze sv. Písem:

Panovníku Hospodine, v tobě přebývá plnost moci, moudrosti, dobra i lásky. Od tebe, Stvořiteli náš, jsme přijali naše bytí. Věříme, že tvůj Syn přivede každého z nás k plnosti vykoupění. Osviť nás, Bože, svým svatým Duchem, ať slyšíme slova Ježíše Krista, našeho Pána. Amen.

Druhé čtení: Římanům 8,12–17

Evangelium: Jan 3,1–17

Verše k obětování: Žalm 29,1–2

Verš k požehnání: Galatským 4,6

Modlitba k požehnání:

Bože, Otče všemocný, děkujeme ti za pozvání k svátostné hostině chleba a kalicha. Prosíme tě, pomoz nám, abychom tě s úctou oslavovali a sloužili ti ve všem, co děláme! Ve jménu Ježíše Krista, našeho Pána. Amen.

Vhodné písně: 17, 81, 184, 188, 295, 301

Z NOVOZÁKONNÍCH VÝKLADŮ UZDRAVOVÁNÍ

58

Posedlost démony Mk 5,1-20; Mt 8,28-34; L 8,26-39

Dokončení

Jestli nás udivuje necitelnost lidí z Gadary, měli bychom se zamyslet, jestli také my se nebráníme pomáhat druhým, kdyby to omezilo náš komfort.

(Podle Františka Kováře se Gadarenští projeví tak sobecky proto, že se událost stala na pohanském území. Kovář připomíná Lukášovu verzi, kde se praví, že posedlý člověk byl zachráněn (esóthé): Ježíš se tedy ukázal jako spasitel, zachránce (sóter). Ale pohané ho neuznali za spasitele, kladli překážky jeho působení, znemožnili je na svém území.)

VÝKLAD LUKÁŠOVY VERZE

William Barclay: *The Daily Study Bible, The Gospel of Luke, The Saint Andrew Press Edinburgh, 1. ed. 1954, revised ed. 1975, reprint 1977, 1979, 1981, 1982, 1983*

Démoni poražení

O demonech si můžeme myslet cokoliv, ale tomuto příběhu neporozumíme, dokud si neuvědomíme, jak živou realitou byli tenkrát démoni pro lidi v Gerasa a pro muže s pomatěným rozumem. Tento člověk byl případem zuřivého šílenství. Byl příliš nebezpečný, aby žil mezi lidmi, a tak žil v hrobech. O nich se věřilo, že jsou úkrytem démonů. Pohleďme, jak byl Ježíš odvážný, že s tímto člověkem vůbec jednal! Muž měl sílu sílnice, která mu umožňovala roztrhat pouta. Krajané se ho tak děsili, že se ani nepokusili něco pro něj udělat. Ale Ježíš se s ním

setkal a byl klidný a beze strachu.

A když se zeptal na jeho jméno, ten člověk odpověděl: „Legie“. Římská legie – to byl pluk 6.000 mužů. Zřejmě tento muž viděl římskou legii na pochodu a ve své postižené mysli pocítoval, že v něm není jeden démon, ale celý regiment demonů. Je docela možné, že to slovo ho pronásledovalo – třeba jako dítě viděl ukrutnosti, jakých se nějaký římský pluk dopouštěl. Je možné, že to byl pohled na takové ukrutnosti, který zanechal na jeho mysli jizvu a v posledu vedl až k jeho šílenství.

Také evangelista Lukáš píše o stádu vepřů a také W. Barclay se zastavuje u debat, které tato příhoda vyvolává. Učinil to Ježíš záměrně, aby nemocného viditelně přesvědčil, že je vyléčen – jeho démoni z něj vyšli a s vepří skončili v jezeře? Anebo to byla náhoda, kdy stádo bylo zděšeno křikem sílnice a pádilo dolů po příkrém svahu a Ježíš tu situaci pouze využil k uklidnění pacienta, že démoni už jsou pryč? Také u Lukáše srovnává Barclay cenu dobytka s cenou lidské duše. Zajímavé jsou však také další Barclayovy postřehy: rozebírá reakci dvou typů lidí:

1. Nejprve si všimá Gerasenských, kteří žádali Ježíše, aby od nich odešel.

a) Tito lidé nesnesli, že byl narušen obvyklý běh jejich života. Než sem přišel tento Ježíš, žili si pokojně. Ale on je vyrušil z jejich poklidu, a proto ho nenáviděli. Je více takových lidí, kteří nenávidí nebo nesnesou Ježíše,

protože je znepokojí z jiných důvodů. Když Ježíš řekne člověku: „Musíš se vzdát tohoto zvyku, musíš změnit svůj život“; když řekne zaměstnavateli: „Nejsi žádný křesťan, když nutíš lidi pracovat za tak těžkých podmínek“; když řekne domácinu: „Nemůžeš brát tolik peněz za takové bydlení ve slumech“ – pak všichni tyto lidé mají tendenci odpovědět: „Jdi pryč a nech mě na pokoji!“

b) Gerasenští si cenili vepřů víc než duše člověka. A to je jedno z největších nebezpečí: Cenit si víc věcí než lidí. Takhle vznikly slumy a nelidské pracovní podmínky. Čím víc se Ježíšův nárok blíží k našemu domovu, tím víc sahá na naše vlastní pohodlí a sebeuspokojení. Takovými sobeckými lidmi nepohne ani to, když pro jejich zisky musí otročit lidé slabí a unavení. A přece – žádná věc na světě není tak důležitá jako člověk sám.

2. Pak je zde ten vyléčený člověk. Docela přirozeně chtěl chodit s Ježíšem. Ale Ježíš ho poslal domů. Křesťanské svědectví stejně tak jako láska k bližnímu musí začínat doma. Je mnohem snadnější žít a mluvit pro Krista mezi lidmi, kteří nás neznají. Ale je naší povinností svědčit o něm tam, kam nás Kristus postavil: v obchodě, úřadě, škole, továrně, v okruhu lidí, kde žijeme a pracujeme. Je to výzva, kdy Bůh říká: „Jdi a pověz lidem, se kterými se denně setkáváš, co jsem pro tebe učinil!“

Připravila a zkrácený překlad pořídila Jiřina Kubíková

Nad Písmem

ZNOVU SE ZRODIT

Určitě znáte ten pocit, že když vás něco hodně zaujme, nemůžete to pustit z hlavy a stále o tom přemýšlíte. Zřejmě tak byl totiž Ježíšovým činem a asi i slovy zaujat člen židovské rady Nikodém, který z toho důvodu přichází k Ježíšovi nezvykle v noci. To, s čím za ním přišel, nesneslo nejmenší odkladu. Zajímavé je, že Nikodém Ježíšovi nepokládá otázku, jak bychom čekali, ale předkládá mu vyznání. Poté, co ho nazve mistrem, vyzná, že Ježíš jistě přichází od Boha jako učitel, neboť ta znamení, která Ježíš koná a kterých byl Nikodém svědkem, nemohou pocházet od nikoho, s kým by Bůh nebyl.

Nikodémovo vyznání a touha setkat se s Ježíšem se pravděpodobně vázaly na událost, kdy Ježíš očistil chrám tím, že vyhnal prodáváče dobytka a směnárny. Právě toto evangelista Jan předřadil textu rozhovoru s Nikodémem. Podle evangelisty Ježíš vystoupil v chrámě hned na počátku svého působení, zatímco synoptická evangelia tuto událost řadí až na konec. Můžeme v tom vidět snahu Jana načrtnout jeden z důrazů celého Ježíšova učení. Tím, že Ježíš vyžene obchodníky, vystoupí tak proti způsobu tehdejší náboženské praxe, která byla vázaná na chrám. Má být zřejmé, že skutečný vztah s Bohem nelze zredukovat na předepsaný obřad, ani ho nelze omezit výhradně jen na místo a stavbu.

Když Ježíš reaguje na Nikodémovo

vyznání, mluví ve stejném duchu jako v chrámě. I když mu Nikodém žádnou otázku nepoložil, Ježíš ho uvádí do podmínek, které jsou určující pro vztah s Bohem, tedy za jakých podmínek lze spatřit Boží království. A Ježíš jako podmínku staví příkaz, který se zdá být na první pohled zvláštní, totiž narodit se znovu. Ono znovuzrození má být v moci Ducha Božího, nikoli závislé na těle, na naší vlastní vůli a představách. To vede ke smrti, jak píše apoštol Pavel do Říma. Na druhé straně ti, kdo se dají vést Duchem Božím, jsou pravými dětmi Božími, dodává Pavel. Takto proměnění již nebudeme hledat to, co je dobré pro uspokojení našich tužeb a sebestředných zájmů, ale budeme vedeni v důvěře Hospodinem. Ten, kdo začne žít z Ducha, říká Ježíš, bude podoběn větru, jehož zvuk a přítomnost vnímáme, ale cíl a záměr je pro nás tajemstvím. Tak je to i v životě toho, kdo se svěří Duchu a jeho vedení. Nikodém tím řečem o potřebě narození z Ducha nerozumí, respektive nechápe, jak by takováto věc byla vůbec možná. Rozumí Ježíšovým slovům jen vnějšně a tělesně, proto ho také nazývá učitelem, nikoli mesiášem. Ježíš ale nad intelektuální pochopení a vzdělání, respektive nad jakékoli omezené lidské schopnosti staví požadavek otevření našich nití a vystavení se Božimu Duchu. Jen takto proměnění novým zrozením, jako Boží děti, můžeme

pochopit skutečnou úlohu Ježíše jako Krista, mesiáše. Ježíš pak vysvětluje podrobně svoji úlohu Božího Syna, který přišel svět spasit a ne soudit. Celou řeč ale začíná s povzdechem, že tato svědectví Nikodém, ale ani ostatní, kteří čekají od Krista jen „vnější“ moudra a poučky, že je nepřijímají. Ježíš totiž nepřinesl jednu z dalších nauk, o které bychom měli hlavně debatovat a filosofovat, nepřinesl učení svázané příkazy a regulami, ale především přinesl skutečný vztah k Bohu. Tento vztah není určován „vnějšími“ věcmi, ale proměnou našich srdcí. Proto mluví o znovuzrození, o překročení nás samých, neboť tudy, přes naše srdce, vede cesta do Boží náruče.

Vladimír Volráb

Náš Bože,
ty nás chceš zpátky u sebe,
a proto jsi pro nás připravil cestu milosti
ve svém Synu Ježíši Kristu.
My jsme ale často zahleděni
jen sami do sebe
a svých představ
a tvou podanou ruku nevidíme.
Prosíme tě, Otče,
pomoz nám otevřít svá srdce
přítomnosti tvého Ducha,
procitnout tak a rozpoznat,
že jsme tvými dětmi,
tobě patříme
a tvou vůli se chceme
nechat vést.
Amen

DEJVICKÁ NÁBOŽENSKÁ OBEC USPOŘÁDALA...

Dokončení ze str. 1
jiným náboženstvím... a také s překotnou a přehnanou individualizací člověka.“ „Ztráta identifikace samotných věřících s církví – Kristus ano, církev ne“. Takový je terén, do něhož naše církev vstupuje a my v této situaci musíme dělat, co je v našich silách – jako když Filip běžel vedle vozu etiopského dvořana... Nezněla však zdaleka jen kritika, sestra biskupka vyjádřila díky za otevřený charakter církve, prosté dogmatu a fundamentalismu, za který je třeba poděkovat již otcům zakladatelům. A že tato církev nebude mít v budoucnu tolik členů? Nevadí. A restituce? I ty přežijeme. Koneckonců, proč by duchovní neměli mít „civilní“ zaměstnání?
Odpoledne bylo dále věnováno současným možnostem šíření evangelia: Kristýna Mlýnková zmínila celocírkevní setkání mládeže a vyzvala přítomné, aby osobně pozvali svou mládež na nadcházející sejtí, které se bude konat od 27. do 30. září v Olo-

mouci. Benjamin Mlýnek ml. seznámil přítomné s praxí Ekumenické rady mládeže v Evropě (EYCE), která pořádá pravidelně mezinárodní semináře; jsou lákavé pro mladé lidi zejména proto, že nabízejí možnost se věnovat užitečným tématům, jako je např. ekologie nebo lidská práva, a takto prakticky uplatňovat křesťanskou zvěst. Zazněla také výzva oslovovat a získávat děti od nejtělejšího věku a s tím i konstatování problému, že tak, jako se otevírají nůžky mezi chudými a bohatými tohoto světa, zvyšují se rozdíly mezi generacemi a dnešního mladého člověka nudí veškeré aktivity dříve běžné a atraktivní... Žijeme v době, kdy kromě bohatého nedostatku času existuje i „inflace v zábavě“ a mění se úroveň toho, co považujeme za zábavu... Pokud chceme lidi oslovit, musíme nabídnout něco, co jde s tímto trendem (Benjamin Mlýnek). Jaké aktivity a formy však nabídnout? Lukáš Volkman navrhuje oživení skrze alternativ-

ní formy, které se soustředí kolem bohoslužby, která samozřejmě zůstává centrem našeho života (např. v rámci „komponované neděle“). O své zkušenosti s oživením náboženského života v Počernicích se podělil František Brynych, v Dáblicích pak sestra Jiřina Mojžíšová. Bratr Josef Špak a David Frýdl upřesnili, že je potřeba začínat v rodinách; odtud se odvíjí kontinuita... sestra Bára Bláhová, která je kromě duchovní i nemocniční kaplankou, pohovořila o své pastorační činnosti v psychiatrické léčebně, kde tuto péči klienti hojně využívají.
Toho dne zde zaznělo ještě mnoho zajímavého o všech různých aspektech našeho tématu. Kdo neměl možnost zúčastnit se tohoto setkání, bude moci přijet do Brna, kde od 8. do 10. listopadu bude mít seminář své pokračování. Jistě se ponese ve stejném přátelském a otevřeném duchu jako v Dejvicích.

Klára Břeňová

Zahajovací modlitba na Run4unity

Společně pro Evropu, Run4unity

Mládež ve věku 12 až 17 let se v Brně připojila 12. května k celosvětové štafetě na podporu jednoty mezi lidmi na všech úrovních nazvané Run4unity. Forma této štafety je v jednotlivých zemích velmi různorodá. V České republice se uskutečnila v Brně, kdy mladí ve skupinách běželi do jednotlivých částí města, kde měli předat různým lidem své poselství, a zároveň se něčemu naučit. Setkali se tak s mladými z Komunity Sant'Egidio, kteří pracují pro chudé, s personálem jedné nemocnice a senátorem Stanislavem Juránkem.

Několikaměsíční přípravy setkání se účastnili zástupci sedmi hnutí, komunit i Církve československé husitské. Před vlastním přenosem z Bruselu se ve vyzdobené aule Biskupského gymnázia sešla asi stovka lidí, přišli ještě zástupci dalších hnutí a brněnských farností. Program moderovali Radek Mezulánik a Milan Vostřel, náš farář ze Slavkova. Radostné a slavnostní bylo úvodní hudební vystoupení houslistů, manželů Jahodových z Tuřan. Vyslechli jsme čtyři povzbudivá svědectví ze života podle evangelia. O přestávce byl čas na osobní sdílení při malém občerstvení, mohli jsme se navzájem víc poznat, nebo si prohlédnout panely jednotlivých hnutí a komunit. Program pokračoval modlitbou inspirovanou sedmi ANO sjednocené Evropy, při níž zástupci hnutí a komunit postupně zapálili sedm svící. Požehnání všem udělil brněnský biskup bratr Petr Šandera.

„Nemohu přijet, ale modlím se dnes za sjednocenou Evropu,“ poslal sms jeden duchovní z jižní Moravy. „Každopádně vám fandím, žehnám a díky za pozvání,“ napsal další. Svůj pozdrav zaslal i pravoslavný arcibiskup Simeon, který si velmi přál být přítomen, ale nakonec ze zdravotních důvodů přijet nemohl. „Viděla jsem tu dnes církev krásnou...“ řekla v závěru jedna z účastnic setkání.

V jiných prostorách BiGy v Brně probíhalo celý den - bylo slyšet - radostné a nadšené setkání mladých Run4unity, kterého se účastnili mladí ve věku 12 až 17 let se svými přáteli. Velmi se líbily kulaté stoly - však si je sami mladí vymysleli - kde se ptali odborníků, členů hnutí a komunit, jak se jim daří žít evangelium v jejich práci, v nejrůznějších povoláních.

Na místě zaznamenala Marie St.

Z MILOSTI TRPĚT PRO KRISTA

Na okraj knihy Martina Jindry

Název Jindrový knihy není patetickou nadsázkou: je převzat z Mikuleckého kázání z roku 1961 a vystihuje věrně průběh života bratra Václava co Kristova sledovatele. Čím žil, to kázal. Kniha se vyznačuje historografickou důkladností co do řazení životopisných událostí i získaných dokumentů včetně osobních dopisů. Ve druhé části je oživena šestnácti „Promluvami“ a jedenácti „Zamyšlením“ Václava Mikuleckého v rozpětí let 1952 – 1972 a provázena promluvami dvanácti jeho přátel ze společenství živé víry (1962 – 1978). Bylo to, myslím, v létě roku 1953, kdy se v Nové vsi u Jablonce konala jakási konference duchovních a kazatelů. Dobře si vybavuji Mikuleckého kázání na námět z evangelia Janova: „Hodte síť na pravou stranu lodi.“ Výklad mne velice oslovil a jistě nejenom mne. Později jsem byl nezpůsobným, nežádoucím svědkem rozhovoru tří duchovních. Jeden z nich, jenž měl v církvi vysoké postavení, řekl, že Mikulecký měl v kázání politické narážky. To mne zarazilo. Přistoupil jsem a řekl, že tam žádné politické narážky nebyly a že to kázání bylo svědecky vynikající. Bratru Václavovi jsem to ovšem oznámil. Byl první, kdo mne pak, nově přichozícího, poučil, jak se co děje v církevním zákulísi. (Později jsem to sám zakusil: byl mi odebrán státní souhlas dva roky před Mikuleckým.) Kniha Martina Jindry je psána na pozadí oněch neblahých jevů v církvi; dává tak vyniknout osobnosti Václava Mikuleckého, jenž zdolával od počátku svého působení trojí nepřítel: zdravotní, církevně konformní a politickou. Z pečlivě vyhledaných a sestavených dokladů je zřejmé, že nejtěžší byly právě nesnáze ve vlastní církvi. Politické orgány jednoznačně usilovaly o omezování vlivu církvi s nezastíraným záměrem je posléze zlikvidovat. V církvi se tak dělo skrytě za oponou. Tomu účelu

přisluhovali tajní i zjevní spolupracovníci mezi duchovními, z nichž někteří byli i členy komunistické strany. Jak si nepřipomenout slova Chief Salamandra z románu Karla Čapka Válka s mládeží: „Budete s námi spolupracovat na odbourání vašeho světa?“ Mnozí přistupovali na šalebnou hru kočky s myši v domnění, že třeba účastí na loutkových organizacích, jakou byla Křesťanská mírová konference, mohou církev (a ovšem i sebe) zabezpečovat.

Podle zásady, osvědčené v době starověké říše římské „Divide et impera“ (Rozděl a panuj), rozdělili komunisté ve svém hledáčku duchovní církvi na reakční (kteří si hleděli svého) a pokrokové (tak či onak spolupracující s politickými orgány). První byli omezováni, druhí zvýhodňováni.

Martin Jindra získal řadu dokumentů před převratem roku 1989 nedostupných. Záznam v Archivu bezpečnostních složek ze 14. listopadu 1960 o Václavu Mikuleckém předznamenává jeho vyloučení ze služeb v církvi: „Skutečný postoj Mikuleckého vůči zřízení se projevuje v jeho činnosti, podle které lze jmenovaného charakterizovat jako odpůrce socialistické-

ho zřízení, které nenávidí hlavně pro tzv. „náboženskou nesvobodu“, jak o tom často mezi dobrými známými hovoří... Obzvláště v poslední době, kdy se rozhoduje o kandidátu na úřad budoucího patriarchy, snaží se Mikulecký pomocí jmenované skupiny duchovních (Durchánka, Kozlera, Wienerové, Čepelky, Kalného (pozn. autora) získat i ostatní kněze ČČS pro volbu do této funkce uvedeného reakčního profesora ThDr. Rutrleho... Proto vás, soudruhu tajemníku, žádáme, abyste patřičně zvážil závadnou činnost jmenovaného, a dále doporučujeme, abyste faráři Mikuleckému odebral státní souhlas k vykonávání duchovenské činnosti nejen pro území UNV, ale i pro celé území ČSSR.“

Dne 21. listopadu 1960 přednesl krajský církevní tajemník Falta na okrskové konferenci pražských duchovních při projevu o vyloučení Václava Mikuleckého závěrem: „Je potřeba, aby se duchovní postavili do galerie vlasteneckých kněží a svou prací působili k zajištění trvalého míru. Z případu Mikuleckého nechť si vezmou ostatní duchovní poučení. Nechť vedou lidi k tomu, aby se vyrovnali s poměry, zapojili se do budování a zhostili se úkolů, které před námi jsou na cestě ke komunismu.“ - Následovaly statečné výroky dvou přítomných duchovních. Dagmar Wienerová: „Já bych se nerada dala za měsíc podřezat.“ Oldřich Kozler: „Mikulecký musel z církve odejít z toho důvodu, že se stal nepohodlným některým lidem v církvi. Odkazují tyto lidi na Boží soud. Jsem přesvědčen, že nejsme církvi a že je to náš konec. Jsme vnitřně rozkládání a nemáme odvahu si to otevřeně říci. Hrajeme si na církev, vypravujeme o službě a odpovědnosti církve světu, ale nemáme mu co dát.“ To byl epilog. Nechť neunikne naší pozornosti, že tyto „nahrávky na smeč“ kupodivu neměly pro oba za násle-

**Na opravy a údržbu
Památníku Mistra Jana Husa v Husinci
můžete přispět i vy na účet:
43-570420277 / 0100
Variabilní symbol: 9 + číslo náboženské obce**

dek odebrání státního souhlasu. Režim neměl zřejmě situaci tak pevně v rukou, jak se zdálo. Wienerová byla jen církevně „kázněna“ a Kozler, jenom přeložený ústřední radou do Nymburka, dotvrdil svá slova vystoupením ze služby.
V promluvě roku 1961 „Z milosti trpět pro Krista“ Mikulecký, již služby zbavený, uvedl: „Církev se raději smíruje se světem a opatrně a ustrašeně kompromisy vydává málem za vyznavačské činy, sahající i po jiných zbraních než zbraních ducha, než by poslušně a ochotně trpěla pro Krista. Proto také nevítež, ale prohrává a ustupuje, drolí se a rozpadá, maskující tyto konce řečmi o vnitřním prohlubování a ozvučování víry a zbožnosti.“ Bylo to varovné slovo církvi, oslovující kruh spolehlivých přátel.
Jindrova kniha má název „Z milosti trpět pro Krista“. Kdyby příslušné sloveso znělo „trpěl“, bylo by to kon-

statování. Ale je tam „trpět“: to znamená být připraven trpět. A čteme-li „z milosti“, znamená to úděl, nikoli samoučelný. Václav Mikulecký nebyl od počátku svého duchovního působení zdrav; počátek si přinesl z totálního nasazení. Nesl tento svůj daný „osten v těle“ nikoli jako polehčující okolnost, ale naopak, i v souvislosti s duchovním posláním ve smyslu Pavlova listu Korintánům: „S radostí přijímám slabost, příkoří, nouzi, pronásledování a úzkosti, a snaším to pro Krista. Vždyť když jsem slabý, právě tehdy jsem silný.“ Mikulecký stál v pravdě, jak kázal Jan Hus a dával podle Pisma co je Božího, Bohu, nikoli císaři. Církev žije světlem svých vyznavačů. Václav Mikulecký byl a zůstává čistým světlem, příkladem a vzorem křesťana. Jsme vděční Bohu za tento vzácný dar.

Miroslav Matouš

ZPRÁVY

Pozvání do Škodějova

Bohoslužby při příležitosti 85. výročí úmrtí prvního patriarchy dr. Karla Farského se konají ve Škodějově u památníku bratra patriarchy 9. června v 10 h.

Liturgii provede královéhradecký biskup Štěpán Klásek, kázáním poslouží hlavní vojenský kaplan plk. Mgr. Jan Kozler.

Všichni jsou srdečně zváni.

(red)

Setkání žen tří zemí

Srdečně zveme sestry z naší církve (laičky, příp. farářky) na konferenci, která se bude konat ve dnech 14. - 18. června v Brně v našem církevním středisku na Lipové. Účastnice přijedou z Polska (z luterské a reformované církve) a ze Saska (luterská církev). Je dobré trochu umět německy (+ průběžně se překládá do polštiny, některé příspěvky jsou české). Téma: Budete mi svědky (Sk 1,8) s přednáškami a rozhovory o životě v našich církvích a misii. Ovzduší je velmi přátelské a neformální.

Konferenční poplatek je 600 Kč. Přihlášky zasílejte co nejdříve.

Bližší informace podá vedoucí konference, rychnovská farářka Alena Naimanová (tel. 739071416 nebo e-mail: naina@seznam.cz).

(red)

Teologická konference

Na základě usnesení Ústřední rady ČČSH ze dne 14. 04. 2012 č. 8.2.130 se koná od pondělí 17. do čtvrtka 20. září teologická konference v Brně na Lipové.

Moderátorem konference bude patriarcha ThDr. Tomáš Butta.

Rámcové téma: Naše doba, naše poslání. Tematické rozpracování:

1. Dějinné kořeny ČČSH – naše tradice v dnešním poznání - garanti: děkan prof. dr. J. B. Lášek, prof. dr. Z. Kučera

2. Identita ČČSH – názory mladých duchovních – garanti: proděkan doc. dr. J. Vogel, dr. P. Kolář

3. Praktické otázky duchovní správy a hospodářské zajištění – garanti: biskup Š. Klásek, biskup doc. dr. D. Tonzar

Konference je míněna jako informovaný rozhovor – dialog mezi generacemi, mezi ženami a muži, mezi absolventy HBF a HTF nad aktuálními otázkami naší současnosti a budoucnosti. Pošlete nám své podněty a přání k tématice. Zajistěte si ve svých diářích termín. Další podrobnosti a organizační opatření vám včas sdělíme.

prof. ThDr. Zdeněk Kučera,

přednosta naukového odboru

Mgr. Kristýna Mlýnková,

referentka pro duchovní péči

Akademie u Mikuláše

V rámci akademie se 9. června od 14 h koná v Praze v chrámu sv. Mikuláše setkání s Miluškou Havlůjovou a povídání o jejím životě.

(ec)

Přednáška v Lounech

Náboženská obec Louny a Městská knihovna Louny srdečně zvou veřejnost na historicko-teologickou přednášku ThDr. Martina Chadimy, Th.D. s názvem "Mistr Jeroným Pražský, mistr svobodných umění a neklidný duch své doby", která se bude konat v sále MěK Louny ve čtvrtek 31. května od 17 hodin.

Přednáška volně naváže na úspěšný výklad o Mistru Janu Husovi, který v Lounech dr. Chadima podal v říjnu

loňského roku. Přednáška je určena zájemcům o historii a teologii a může pomoci také studentům v jejich přípravě na maturitu. Datum konání je zvoleno symbolicky - v den upálení M. Jeronýma Pražského. Vstup volný.

Helena Smolová

Pokračování konference

Zveme vás na pokračování konference o aktuální liturgické službě Církve čs. husitské "Vzhůru srdce – slavení liturgie v praxi", které se koná 12. června od 9 h.

Program: 9 h – prezence, 9.15 h – zahájení modlitbou a písní k tématu konference a organizační instrukce 10 h – liturgické dílny:

1. Užívání bohoslužebných knih, liturgických předmětů, liturgická roucha a gesta

2. Teologická a meditativní příprava a slavení večere Páně v praxi náboženských obcí

3. Přednes hudebních částí Liturgie a zpěv duchovních písní

(Účastníci konference budou rozděleni do 3 pracovních skupin, ve kterých postupně absolvují všechny tři liturgické dílny. Délka trvání jedné dílny bude 60 minut.)

13.30 h - Zhodnocení práce v dílnách.

14 h - Liturgické zakončení vzpomínkou k výročí úmrtí patriarchy ThDr. Karla Farského a prof. Františka Kováře. Pohoštění. Těšíme se na setkání!

Naukový odbor ÚÚR

Koncerty u sv. Mikuláše

- * 4. 6. – 20 hodin
Bach, Dvořák, Gershwin
Od baroka k jazzu
Prague Brass Ensemble,
J. Kalfus - varhany
- * 5. 6. – 17 hodin
Bach, Händel, Dvořák
Y. Škvárová - mezzosoprán,
J. Kalfus - varhany
- * 6. 6. – 17 hodin
Vierne, Händel, Mozart, Schubert
H. Jonášová - soprán,
B. Rabas - varhany
- * 7. 6. – 17 hodin
Mozart, Händel, Franck
PRAGUE MOZART TRIO,
Y. Škvárová - mezzosoprán
- * 8. 6. – 17 hodin
Dvořák, Bach, Vivaldi
A. Vršínská - mezzosoprán,
M. Šestáková - varhany
- * 8. 6. – 20 hodin
Mozart, Dvořák, Vivaldi, Händel
Vivaldi orchestra Praga,
V. Návrat – barokní housle,
Y. Škvárová - mezzosoprán
- * 9. 6. – 17 hodin
Händel, Beethoven, Bach
J. Popelka - varhany,
V. Frank - housle
- * 9. 6. – 20 hodin
Mozart, Dvořák, Vivaldi, Händel
Vivaldi orchestra Praga,
V. Návrat – barokní housle,
Y. Škvárová - mezzosoprán
- * 10. 6. – 17 hodin
Mozart, Beethoven, Bizet
PRAGUE WIND QUINTET
- * 10. 6. – 20 hodin
Mozart, Gershwin, Dvořák
Consortium Pragense Orchestra,
Š. Heřmánková - soprán,
M. Laštovka - trubka

ZEKUMENY

PROHLÁŠENÍ CÍRKVE BRATRSKÉ K REGULACI HRACÍCH AUTOMATŮ A HAZARDNÍCH HER VŮBEC

Rada Církve bratrské je znepokojena, že každoročně a již po řadu let narůstají miliardy korun, které protečou hracími automaty. Nejde však jen o velké peníze. Za těmito obrovskými částkami jsou konkrétní lidé, z nichž mnozí zaplatili cenu, která se penězi vůbec vyjádřit nedá. Mnozí lidé propadli herní vášni a zničili život nejen sami sobě, ale žel často i svým rodinám a nejbližším přátelům. Duchovní a pastorační asistenti církvi v naší zemi by mohli vyprávět velmi smutné příběhy rozbitých životů a narušených vztahů, které má hazard na svědomí. Nakonec, na negativní důsledky této „zábavy“ doplácí celá společnost v narůstajících nákladech na léčení obětí této šířící se závislosti.

Je všeobecně známo, že v počtu hracích automatů na počet obyvatel figuruje Česká republika suverénně na prvním místě v Evropě. Je smutné, že slabá legislativa upravující povolování hracích automatů a loterijských videoterminálů způsobuje úpadek společnosti zejména v ekonomicky nejslabších společenských vrstvách. Proto oceňujeme činnost občanských sdružení, jako je např. Občané proti hazardu, Brnění a Stop závislosti, a připojujeme se k jejich úsilí na tomto poli. Vyzýváme tvůrce zákonů, představitele obcí a všech, kteří se podílejí na legislativních úpravách spojených s hazardem, aby se zasadili za výraznou regulaci herního průmyslu v České republice.

Za Radu Církve bratrské Daniel Fajfr, předseda a Petr Grulich, tajemník

INICIATIVA "JEDEN Z NÁS" SHROMAŽDUJE MILION PODPISŮ PRO ZAHÁJENÍ DEBATY O OCHRANĚ ŽIVOTA V RÁMCI EU

Oktáva pro život – tak by se dala nazvat série iniciativ na obranu nenarozených dětí. Zahájil ji Pochod pro život od římského Kolosea až k Andělskému hradu a vyvrcholil Dnem pro život (Life Day 2012) ve vatikánské aule Pavla VI. Ke členům Hnutí pro život z celé Itálie se připojili četní zástupci nových církevních hnutí a komunit i církevních asociací, které pracují ve prospěch rodiny.

Důvodů k manifestaci hájící počatý život je tohoto roku více - jednak výročí italského potratového zákona, který má na svědomí dosud pět a půl milionu ukončených těhotenství, dále vyhlášení výsledků 25. edice evropské studentské soutěže na obhajobu života (letos se jí zúčastnil na milion studentů) a především vyhlášení iniciativy "Jeden z nás". Tato iniciativa dala vzniknout výboru složenému z jedenadvaceti národních Hnutí pro život, který předložil Evropské unii žádost o podpisovou akci, která by mohla zahájit debatu o ochraně života od jeho početí v rámci evropských institucí. Evropské úřady žádost přijaly 11. května. Tímto datem se také zahájila roční lhůta, během které Hnutí pro život musí shromáždit alespoň milion podpisů obyvatel nejméně sedmi evropských zemí. Jak zdůrazňují organizátoři, Evropská unie nemá právo měnit legislativu jednotlivých členských států, týkající se ochrany života, avšak může se zasadit v rámci vlastních institucí o prosazení rovné důstojnosti pro všechny lidské bytosti již od jejich početí. Rovněž může tento princip aplikovat na vědecký výzkum, podporu rozvoje členských států či jejich zdravotního systému. Evropská Hnutí pro život proto vyzývají ke hlasité kampani na obhajobu těch, kdo hlas nemají, v okamžiku krize, nedůvěry a rezignace, kterým Evropa prochází, píše server Radiovaticana.cz.

podle RaVat

REŽISÉR PETR NIKOLAEV UŽ PRACUJE NA FILMU O CYRILU A METODĚJOVI

Předtáčkami v Turecku začal režisér Petr Nikolaev pracovat na historickém filmu Cyril a Metoděj - Apoštolové Slovanů. Hlavní natáčení ale začne podle producenta Viktora Křištofa ze společnosti Three brothers 26. června v archeoskanzenu Modrá u Velehradu. "Předpokládáme, že se bude točit do začátku srpna. Štáb se objeví v Mikulčicích a v dalších historických lokacích. Vyjede do zahraničí, i když některé scény vzniknou trikem ve studiu. Celkem půjde asi o 40 natáčecích dnů bez dotáček," řekl ČTK producent snímku Viktor Křištof. Natáčení potrvá do začátku srpna. Sedm dnů je vyhrazeno na scény se sněhem. S celovečerním filmem vznikne i čtyřdílný seriál; Česká televize je koproducentem projektu, jehož rozpočet přesáhne 56 milionů korun. "První záběry vznikly v byzantském chrámu Boží Moudrosti z let 532-537 v zátocě Zlatý roh v Istanbulu, v jedné z nejznámějších sakrálních staveb světa Hagia Sofia. Podařilo se nám ji zajistit na celý půlden bez lidí a světel," dodal Křištof. Archeoskanzen v Modré jim vyhovuje; jde o repliku velkomoravského opevněného sídliště středního Pomoraví z 9. století.

V kinech se snímek o příchodu věrozvěstů Cyrila a Metoděje na Velkou Moravu podle scénáře Miroslava Ošchatky objeví v příštím roce, kdy si připomeneme 1150. výročí počátku šíření křesťanství v českých a moravských zemích. Rok 2013 proto vyhlásilo UNESCO rokem Cyrila a Metoděje. V hlavních rolích se objeví například Roman Zach, Karel Dobrý, Ondřej Novák a Hynek Čermák. Oba projekty mají podporu Římskokatolické i Pravoslavné církve.

"Pro mě je to zavazující úkol. Toto téma mě lákalo dlouho," uvedl Nikolaev, který chce vytvořit dílo historicky pravdivé i odvážné.

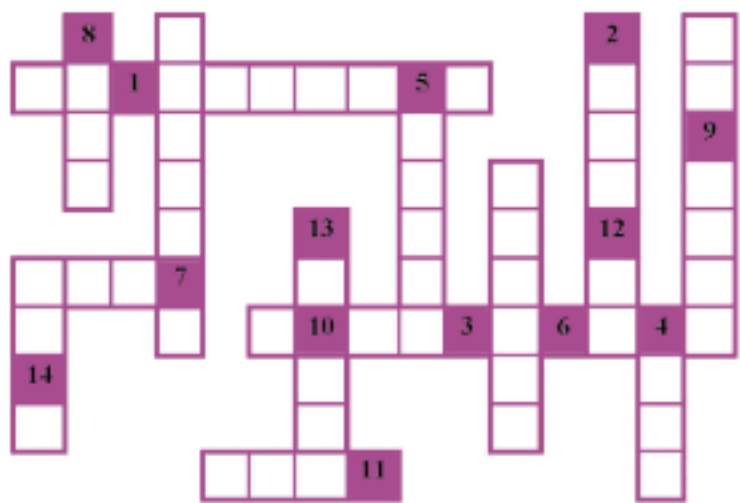
podle ČTK

Roční předplatné na rok 2012 činí 416 Kč.
Číslo účtu: 43-3856220207/0100

PRO DĚTI A MLÁDEŽ

Rozmluva s Nikodémem

Vpisujte do doplňovačky slova podle počtu jejich písmen (zleva doprava a shora dolů). Zvýrazněná políčka tvoří tajenku.

10 písmen: království, nezahynout

7 písmen: farizej, narodit, znamení

6 písmen: Izrael, mluvit, učitel

4 písmena: nebe, tělo, vane, vítr, voda

(Řešení z minulého čísla: On mě oslaví.)

Jana Krajčířiková

Český zápas

MK ČR E 127 ISSN 0323-1321

Týdeník Církve československé husitské

Vydává Ústřední rada Církve československé husitské, Wuchterlova 5, 166 26 Praha 6

Šéfredaktorka: Dr. Helena Bastlová, redakce: Mgr. Jana Krajčířiková, dr. Klára Břeňová, Mgr. Ervín Kukuczka, tel.: 220398107, mail: cesky.zapas@ccsh.cz

Tisk: Grafotechna, Distribuce: A.L.L. production s.r.o., F. V. Veselého 15, 190 00 Praha 9